

★ నిర్భాగ్యులు ★

రచన : శ్రీ యం. సత్యనారాయణ

రాజు నడుస్తున్నవాడల్లా అగిపోయాడు. అతనిదృష్టి ఆ వ్యక్తిపై బడింది. ఆ వ్యక్తి చేతిలోని పదిరూపాయల నోటు ఎలక్ట్రిక్ లైటు కాంతిలో చిరుగాలికి రెపరెపలాడు చున్నది. అతడు సగర్వముగా ఆ నోటు పంక, మెరుక్కూరీలైట్ల కాంతిలో కొట్టవచ్చి నట్లగు పడుచున్న "రెక్కన్ బార్ అండ్ కేప్" పంక చూసి, దానిని సమీపింప బయలుదేరాడు.

రాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఆ వ్యక్తి తను ఉదయం చూసినవాడే. సందేహము లేదు. ఏమిటి? వీడు ప్రొద్దున్నమాసం కష్టపడి సంపాదించినది యిలా తగలేస్తాడా? ఈ రోజు అదృష్టం బాగుండటం వల్ల ఎవరో ఒక అమ్మాయి కాదు క్రింద పడ బోతుంటే రక్షించినందుకు ఆ అమ్మాయి తండ్రి కృతజ్ఞతగా యిచ్చిన పదిరూపాయల నోటు. అప్పుడతని సంతోషానికి మేర లేకపోయింది. ఏనాడు కళ్ల చూడని నోటు ఈనాడు చూసేటవృత్తికి పొందిన ఆనందం అనుకొన్నాడుతను. అతని సంతృప్తి చూచి, భార్యా బిడ్డలకు ఏదైనా కొని వట్టుకు వెళ్లవచ్చని సంబర వడు తున్నాడని అనుకున్నాడుతను. ఈనాడన్నా కడుపారా బుడిస్తారనుకొన్నాడు తను అదే పదిరూపాయల నోటు భాగ్యశీచరకు వస్తే, యింతేనా? అని నిట్టూరుస్తారు. కాని మా పంటవారికి వస్తే వీటిభంగా ముహూ ప్రిసాధమని కళ్ల కట్టుకుని తీసుకురట్టాడో చూడమన్నట్లు, తీసుకొన్నాడతడు. అంత గర్వంగా తీసుకొంది యిందుకేనా?

ఆ వ్యక్తి బార్ లోనికి వెళ్ళి, ఒక బుడ్డి తెచ్చుకుని, లైటు స్తంభం దగ్గరకి వెళ్ళి త్రాగడం మొదలు పెట్టాడు.

రాజు అలానే నిలుచుని అతని వైఖరిని తిలకిస్తున్నాడు. అతని ఆనందమంతా యిందుకే అని అప్పుడు ఊహించలేక పోయాడు తను. తనేమిటి మరెవ్వరూ ఊహించలేదు. ప్రతిరోజూ యిదే విధంగా చేస్తూ వుంటాడా? బాగా అలవాటు పడి వుంటుంది. లేకపోతే గడగడ ఎలా త్రాగగలుగుతాడు? సాపం, యిక ఆ మధువు బారినండి తప్పించుకోగలడా? ఒక్క నిమిషం పదిరూపాయలూ కరిగి పోయాయి. ఒక్కజీదం అన్నా అలో చించాడా తన భార్యాబిడ్డల సంగతి? వీని సంపాదనమీదే ఆధారపడివుంటే, వారెంత బాధపడుతుంటారు? ఒకవేళ వీడికి భార్యా, పిల్లలుకేరా? ఒంటరిగాడా?

అంతలో ఒక శ్రీ రంగంలో ప్రవేశించి నది. స్తంభానికి ఆనుకొనివున్న వ్యక్తిని, 'ఏమండీ' అని పిలుస్తోంది. తల్లి మంచం మీద వుందని తెలుసుండీ ఏమిటండీ యిది? దాక్కదు చెప్పిన మందు యివ్వకపోతే, యిక ఆమె బ్రతుకేమిటి తెలుసుండీ, ఏమిటండీ యిది? అక్కడ ఆమె చావుబ్రతుకుల మధ్య నలిగిపోతుందండీ! ఏమండీ! మిచ్చుల్ని కిలవరిస్తూందండీ! పిల్లలు ఆకలి! ఆకలి అంటున్నారండీ! లేవండీ! పవండీ! ఇంట్లో పెనుతుపానులావుందండీ! అని ఆమె ఆ వ్యక్తితో మొరపెట్టు కుంటుంది.

రాజు మనస్సు మరొక్కసారి చివుళ్లు మన్నది. ఏమిటి? ఈవిడా యితని ఇల్లాలు! కన్నతల్లి మరణశయ్యపైనుంటే పుత్రుడు మధుదేవత తొడపై శయ్యనిస్తున్నాడా? పిల్లలు 'ఆకలి! అన్నమో!' అని అలమ టిస్తుంటే, జనకుడు మధుదేవత అందిస్తున్న తాంబూలమును సేవిస్తున్నాడా? సతి కన్నీరు

మున్నీరుగా విలపిస్తూ, ప్రాదేయపడుతుంటే, అకన్నీటినే మధువుగా గోళిలుచున్నాడా? హా! పరమాత్మా! ఏమిటి జీవులబ్రతుకు?

ఆమె భర్తను చెయ్యిపట్టుకొని రేపించి, తత్పర్యవసానం చెంప చెట్టుమంది. తూగి పోచున్నాడతడు. చెడామడా కొడుకు న్నాడు. ఎలాగైనా యింటికి తీసుకువెళ్లా లని విశ్వప్రయత్నం చేస్తోందా సాధ్య!

రాజు యిక ఆ గలేకపోయాడు. ఆ మె నాతని బారినండి రక్షించాలని, సమీపింప నుద్యుక్తుడయ్యాడు.

కాని....

పోలీసు డిపోకటి రయ్ మంటూ వచ్చింది. జైలులో జీవు దూసుకు పోయింది. కెల్వసుని కేక వినిపించింది.

ఆమె రక్తపు మడుగులో వుండటం చూశాడు రాజు. వెనుగులాటలో ఆమె జీవు క్రిందపడి వుంటుందని గ్రహించాడు. పోలీసు జీవు అయివుండీ, పవకుండ వెళ్ళి పోవటం చూచి ఆశ్చర్య చరితుడయ్యాడు. బహుశా తను మీదకి కేసురాకుండా వుండ టానికి అలా చేశాడు కాబోలు ఆ జీవులోని ఇనస్పెర్ట్, అదే మరెవ్వరైనాబతే కేసు వాడా యినస్పెర్ట్.

తల్లి, పిల్లలు ఏమైపోతే నాకేం అన్నట్లు ఆ వ్యక్తి వైఖరి, శాశ్వతంగా కనుమూసిన ఆ పవిత్ర మూర్తిని, చూసి ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు రాజు.

సాపం! నిర్భాగ్యులు అనుకుంటూ యింటి ముఖం పట్టాడు

మ న వి

అనివార్య కారణాల వలన ఈ సంచికలో "నేనువిన్న ఆకాశవాణి కార్యక్రమాలను" సమర్పింపలేక పోయాము. అందుకు మా పాఠకు లను మన్నించమని కోరుతున్నాము.